

Дванадесетътъ племена.

„Ще седнете и вие на дванадесетъ престола, да сждите дванадесетътъ племена Израилеви.*)

За да се създаде положителна философия за живота, не каквато ученитъ разбиратъ, нито каквато песимиститъ разбиратъ, човѣкъ трѣбва да дойде въ положението на дете, съ детска чистота и вѣра. Значи, има единъ истински начинъ за разбиране на живота, който се състои въ постепенно откриване на фактитъ и явленията въ живота, както на детето постепенно откриватъ азбуката въ училището. Има нѣщо, съ което човѣкъ се ражда и върху него трѣбва да гради. Напримѣръ, човѣкъ се ражда съ добре устроень организъмъ, който постепенно расте и се развива; той се ражда съ известни дарби и способности, които съ времето постепенно се развиватъ. Обаче, има нѣща, съ които не се ражда, но отпосле ги придобива. Напримѣръ, той трѣбва да придобие знанието и живота. Животътъ, знанието сж дадени на човѣка даромъ, но той трѣбва да ги придобие. Това значи: ако иска да задържи, да развие живота и знанието, човѣкъ трѣбва да работи. Погрѣшката на съвременитъ хора се заключава въ това, че тѣ иматъ желание да наследятъ всичко даромъ отъ баща си и майка си. Много нѣща могатъ да се наследятъ отъ майка и баща, като богатство, сили, дарби и способности, но за да се развиятъ тѣ, изисква се работа. Какъ може да се задържи живота, ако човѣкъ не работи?

Сега, ще изясня тази мисль съ следния примѣръ. Когато въ царското семейство се роди едно дете, то носи царска кръвъ въ жилитъ си, но тази кръвъ, сама по себе си, не носи нито животъ, нито знание. Това дете е родено отъ майка царица и отъ баща царь, но може да е хилаво; това дете е отъ царски родъ, но може да не е надарено съ особени способности. Значи, ако това дете иска да развива своитъ жизнени сили, да придобие живота, то трѣбва да работи; ако това дете иска да развива своитъ умствени способности, сжщо така трѣбва да работи. И обратно: ако

*) Матей 19 : 28.